

عضو هیات ریسه اتاق بازرگانی تهران: زنگ تعطیلی کارخانه‌ها از چند سال پیش نواخته شد

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران معتقد است امروز درحالی دولت به پیمان‌کاران و بخش خصوصی بدهکار است که نسبت به بخش خصوصی سخت‌گیری‌های زیادی در مسائل مالیاتی و بیمه‌ای وجود دارد و همین مسائل باعث می‌شود که یک تولیدکننده به این نتیجه برسد که فعالیت خود را تعطیل کند تا ضرر بیشتری ندهد.

سیده فاطمه مقیمی در گفت‌وگو با خبرنگار ایسنا، اظهار کرد: زنگ خطر تعطیلی یا رو به تعطیل شدن بنگاه‌های اقتصادی و تولیدی چند سالی است که نواخته شده اما توجه درستی به این مسئله نشده است.

وی افزود: اگر در طول حدود سه یا چهار سال اخیر به شهرک‌های صنعتی مراجعه می‌کردیم متوجه این موضوع می‌شدیم که ظرفیت شهرک‌های صنعتی تقریباً با ۴۰ درصد ظرفیت واقعی خود کار می‌کنند.

عضو هیات ریسه اتاق بازرگانی تهران با بیان اینکه اقتصاد یک کشور ناشی از عملکرد بنگاه‌های تولیدی بخش خصوصی است، عنوان کرد: همیشه وقتی اتفاقی رخ می‌دهد به سراغ دلیل آن می‌رویم در حالی که

در اقتصاد کلان آسیب شناسی ها باید قبل از وقوع حادثه انجام شود تا امروز با چنین مسائلی رو برو نشویم. هریک از بنگاه های بخش خصوصی از سرمایه های کشور هستند و خروجی آنها اقتصاد کلان را تشکیل می دهد، برای همین قبل از آنکه این بیمار به کما رود امیدوارم دولت فکر بهتری برای این مسئله داشته باشد تا چنین کارخانه هایی به یک خاطره در اقتصاد ایران تبدیل نشود.

عضو هیات ریسه اتاق بازرگانی با اشاره به برخی چالش های کارخانه های تولیدی تصریح کرد: زمانی که مسائل مربوط به مالیات گریبان گیر یک بنگاه در حال فروپاشی را می گیرد مطمئنا زود تر به زانو در می آید. ما مدت ها است که به عنوان پارلمان بخش خصوصی این آسیب ها را گوشزد کردیم و این را مطرح کردیم اینکه بخش خصوصی در حال از بین رفتن است

وی با بیان اینکه بخش خصوصی قانون گذار و مجری قانون نیست و صرفا اطاعت کننده قوانین است، گفت: امروز درحالی بدهی های معوق دولت به پیمانکاران وجود دارد که به پیمانکاران بخش خصوصی گفته می شود که نباید هیچ گونه بدهی مالیاتی داشته باشید و حقوق کارکنان مرتب پرداخت شود.

مقیمی اضافه کرد: هیچ گونه رحمی نسبت به بخش خصوصی وجود ندارد اما در مورد بدهی های دولت به پیمان کاران گفته می شود که دولت در وضعیتی نیست که بتواند بدهی های خود را به بخش خصوصی پرداخت کند، این روش به معنی رکود اقتصادی است و یک پیمان کار و تولید کننده به این نتیجه می رسد که فعالیت خود را تعطیل کند تا بیشتر ضرر نکند.